

[Helga Pedersen.]

teknisk afdeling gik så sent som i 1939 over til rigspolitichefen — og kunne jo tilbageføres til Københavns politi. Endelig kunne også regionsordningen udnyttes i denne forbindelse, f. eks. vedrørende udryknings-tjenesten eller vedrørende færdselspolitiet, men disse spørgsmål kan vi måske komme tilbage til i udvalget.

Da en del af den fremsatte kritik vedrører politiorganisationernes stilling, kunne man overveje, om der var anledning til at lovgive særligt herom, altså om der er grund til at indføje en lovbestemmelse angående det administrative skridt, justitsministeren omtaler i bemærkningerne (tillæg A. sp. 2164 f. n.) om de fremtidige forhandlinger, der skal foregå i justitsministeriet. Jeg vil iøvrigt gerne vide, om man her sigter til andet og mere end det, der har været praksis i de senere år, eller tænker man på helt at udskyde forhandlinger med rigspolitichefen?

Ved den fremtidige ordning må man også gøre sig klart, hvorledes man mener efterretningstjenesten bør placeres i systemet. At det er nødvendigt for landets sikkerhed at have et sådant særligt uddannet korps, behøver ingen nærmere argumentation, og det er formentlig også rigtigt, at lederen af denne tjenestegren bør have en ganske særlig placering dels i forhold til de lokale politiledere og dels i forhold til justitsministeren. Således er ordningen i de fleste andre lande, og det er mit indtryk, at den nuværende ordning, altså den fra 1951, stort set har virket tilfredsstillende.

Hermed har jeg fremdraget nogle mere almindelige synspunkter, som jeg mener man bør lægge til grund for lovforslagets vurdering, og jeg skal nu gøre nogle bemærkninger om lovforslagets enkelte regler, forsåvidt de berører principielle spørgsmål, uden at jeg derved vil gå i enkeltheder vedrørende lovforslagets bestemmelser. De områder, lovforslaget beskæftiger sig med, er følgende: politiets opgaver, politiets ledelse og personale, rigspolitichefens opgaver, politikredsinddelingen, polititjenestemændenes ansættelse og uddannelse og kompetenceforholdet mellem de forskellige charger.

Hvad opgaverne angår, holder forslaget

sig til den traditionelle afgrænsning af de politimæssige opgaver. Enhver, der har noget kendskab til det danske politis daglige arbejde, ved imidlertid, at mange andre opgaver varetages af politiet. Hjemmelen hertil finder vi i retsplejeloven, i særlovgivning og i den administrative praksis, og en række hensyn af historisk, administrativ og politimæssig art samt hensynet til befolkningen taler for stort set at bevare denne ordning. På den anden side må man være opmærksom på, at denne udvikling ikke må tage overhånd. Også det høje folketing bør ved lovforslagenes behandling være på vagt overfor, om nye, ikke-politimæssige opgaver søges henlagt til politiet, og der bør fra justitsministeriets side til stadighed renses ud i bestemmelser desangående, således at de områder, hvor politiets bistand er unødvendig eller uhensigtsmæssig eller arbejdet ikke står i rimeligt forhold til besværet, tages væk fra politiet. Derfor kan jeg tiltræde, at den nye bestemmelse i § 108, stk. 2, indføjes. Herved vil justitsministeriet på naturlig måde kunne føre kontrol med, hvorledes politiets arbejdsområde udvides.

Jeg kan ikke lade være med ved denne lejlighed at nævne et problem, der står i forbindelse med spørgsmålet om politiets ikke-politimæssige opgaver. Det er spørgsmålet om færdselsundervisningen i vore skoler. Jeg anser det for overordentlig vigtigt, at vore børn undervises i færdselsreglerne, og jeg synes, der er gjort et stort og fortjenstfuldt arbejde på dette felt, men problemet er, om det skal være politiet, der underviser børnene. Kan denne undervisning i færdselsreglernes grundtræk ikke lige så godt eller bedre foretages af lærerne? Er det en rigtig og ønskelig ordning, at forholdsvis unge politifolk inddrages fra den egentlige polititjeneste til dette hverv? Hvis man for effektens, kolorittens, skyld skal have en politimand på skolen, kan man så ikke nøjes med besøg en gang om året og nøjes med et mindre antal betjente, end vi gør i dag? Det var bl. a. sådanne overvejelser, der lå bagved justitsministeriets ønske i sin tid om at få underretning om erfaringerne vedrørende færdselsundervisningen indtil efteråret 1954, og det kunne interessere mig at høre, om den højtærede justitsminister er enig med mig